

ГОРОДЕЦЬКИЙ Владислав Владиславович (23. 05(04. 06). 1863, с. Шолудьки Поділ. губ., нині Немирів. р-ну Вінн. обл. — 03. 01. 1930, Тегеран) — архітектор. Закін. С.-Петербур. АМ (1890). Пом. арх. Київ. навч. округи. 1895 брав участь у розплануванні і забудові садиби Ф. Мерінга, 1897 — у спорудженні Всерос. с.-г. та пром. виставки на схилах Черепанової гори (зокрема павільйони графів Потоцьких). 1920 емігрував до Польщі. Реставрував палац Вишневецьких (нині смт Вишневець Збараз. р-ну Терноп. обл.). Працював у Міністерстві громад. робіт (Варшава). Від 1924 — в амер. фірмі «Г. Улен і Ко». Від 1928 — гол. арх. Синдикату для спорудження перських залізниць у Тегерані. Там спроектував шахський палац, вокзал, театр, готель. Осн. стильові напрями творчості — історизм та модерн, характерна риса — орган. синтез і розвиток неоренесансу, необароко, неоампіру, неоготики, неомусульм. та неорос. стильових напрямів до зрілого модерну і модернізації істор. стилів. За проектами Г. в Києві у неогрець. стилі споруджено Музей старожитностей і мистецтв (нині НХМ, вул.

Грушевського, № 6; 1897–1900), гробівець М. Леявського у Видубиц. монастирі (1905); неоготиці — Микол. костел на вул. Велика Васильківська, № 77 (1899–1909) та мавзолей Вітте на Байк. цвинтарі; у мавританському — караїм. кенасу (нині Будинок актора, вул. Ярославів Вал, № 7; 1898–1900); у стилі модерн — «Будинок з химерами» на вул. Банкова, № 10 (1901–03; декор виконав скульптор Е. Саля); а також завод вуглекислоти у Сімферополі, віллу на набережній у м. Євпаторія (нині АР Крим, 1901), цукр. завод і будинок управителя у Шпикові (нині смт Тульчин. р-ну Вінн. обл.), Уман. гімназію та школу (1898), Черкас. жін. гімназію (1897), усипальницю графів Потоцьких у с. Печера (нині Тульчин. р-ну Вінн. обл., 1904). Автор монум. живопис. робіт, ювелір. прикрас, ескізів жін. вбрання, театр. костюмів та декорацій. Здійснив кілька великих мислив. експедицій на Закавказзя, у Середню Азію, на Алтай, звідки привозив численні трофеї, які прикрашали його власне помешкання й були подаровані Київ. мислив. музею, одним із фундаторів якого був Г. Найвидатнішою подорожжю Г. стала експедиція до Африки. Полював у Кенії, довкола г. Кіліманджаро, звідки привіз трофеї і 1914 у Києві видав власноруч оформлену кн. «В джунглях Африки. Дневник охотника». У Києві названо його ім'ям вулицю та встановлено пам'ятник (2004, автори — В. Щур, В. Сівко, В. Скульський).

Рекомендована література

1. Килессо С. Владислав Городецкий // Арх-ра СССР. 1989. № 4;
2. Малаков Д. Автор київських химер (В. Городецький) // Старожитності. 1993. Ч. 3–4;
3. Його ж. Архітектор Городецький. Архівні розвідки. К., 1999.

В. В. Вечерський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Городецький Владислав Владиславович / В. В. Вечерський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31400>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).